

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 17. decembra spriedumu lietā T-72/09 Pilkington u.c./Komisija 2015. gada 27. februārī iesniedza Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA**

**(Lieta C-101/15 P)**

(2015/C 138/58)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH un Pilkington Italia SpA (pārstāvji – S. Wisking un K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

**Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:**

- atcelt lietā T-72/09 taisīto spriedumu, ciktāl ar to ir noraidīta prasība atcelt pārsūdzētā lēmuma 2. panta c) punktu;
- samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējām saskaņā ar pārsūdzētā lēmuma 2. panta c) punktu piespriesto naudas sodu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

**Pamati un galvenie argumenti**

Apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka spriedums būtu jāatceļ turpmāk minēto iemeslu dēļ.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējama Komisijas 2006. gada Pamatnostādņu naudas sodu aprēķināšanai <sup>(1)</sup> 13. punktu, uzskatot, ka atbilstošā pārdošanas apjoma noteikšanai Komisija varēja ņemt vērā realizētos pārdošanas apjomus atbilstoši līgumiem, kas bija spēkā līdz pārkāpuma brīdim un kas pārkāpuma laikposmā netika pārskatīti. Tā kā šos pārdošanas apjomus pārkāpums nevarēja skart, nebija juridiski korekti tos ņemt vērā naudas soda bāzes noteikšanai.

Otrkārt, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējama Regulas (EK) Nr. 1/2003 <sup>(2)</sup> 23. panta 2. punktu, uzskatot, ka galīgā naudas soda summa nav pārsniegusi likumā noteikto maksimālo apmēru 10 %. Piemērotā maiņas likme 10 % maksimālā apmēra aprēķināšanai nav vidējā ECB maiņas likme, ko piemēro finanšu gadam pirms gada, kurā pieņemts apstrīdētais lēmums, bet gan ECB maiņas likme, kas bija piemērojama šī lēmuma pieņemšanas dienā.

Treškārt, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā nepareizi ir piemērojusi noteikumus par vienlīdzīgu attieksmi un samērīgumu, un atteikusies izmantot savu neierobežoto kompetenci Tiesas judikatūrā prasītajā apmērā.

<sup>(1)</sup> Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

<sup>(2)</sup> Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (jaunajā redakcijā – LESD 101. un 102. pants) (OV L 2003, L 1, 1. lpp.).